

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudce Tomáše Langáška a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: **J. V.**, zastoupeného Mgr. Janem Palečkem, advokátem, sídlem tř. Kpt. Jaroše 1929/10, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2019, č. j. JMK 179882/2019, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 5. 2022, č. j. 34 A 4/2020 - 70,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci **s e v r a c e j í** zaplacené soudní poplatky ve výši 5.000 Kč za kasační stížnost a ve výši 1.000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku, které budou vyplaceny z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce žalobce, Mgr. Jana Palečka, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2019, č. j. JMK 179882/2019, kterým bylo rozhodnuto o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Šlapanice, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1, § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), za což byla žalobci uložena pokuta ve výši 29.000 Kč podle § 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu a správní trest zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců podle § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu.

[2] Žalobu krajský soud zamítl rozsudkem ze dne 26. 5. 2022, č. j. 34 A 4/2020 - 70.

[3] Proti tomuto rozsudku podal dne 9. 6. 2022 žalobce (stěžovatel) kasační stížnost, kterou spojil s návrhem na přiznání odkladného účinku.

[4] V souladu s § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5.000 Kč. V souladu s § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích je s podáním návrhu na zahájení řízení (zde návrhu na přiznání odkladného účinku kasační

stížnosti) spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, je návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví zpoplatněn částkou 1.000 Kč.

[5] Tyto soudní poplatky nebyly současně s podáním kasační stížnosti zaplacený, Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 14. 6. 2022, č. j. 6 As 136/2022 - 15, vyzval stěžovatele ke splnění poplatkové povinnosti a vzhledem k potřebě rozhodnout co nejdříve o odkladném účinku mu k zaplacení soudních poplatků stanovil lhůtu 7 dnů (výrok I a II).

[6] Podle § 40 odst. 1 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“) lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

[7] Usnesení ze dne 14. 6. 2022, č. j. 6 As 136/2022 - 15, bylo stěžovateli prostřednictvím jeho zástupce doručeno dne 20. 6. 2022. Posledním dnem lhůty pro zaplacení soudních poplatků tedy bylo pondělí 27. 6. 2022.

[8] Stěžovatel zaplatil soudní poplatek bezhotovostním převodem na účet Nejvyššího správního soudu. Otázkou, kdy dochází k zaplacení soudního poplatku, je-li poplatek placen bezhotovostně na účet soudu, se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 Afs 7/2012 - 49, kde vyslovil, že „[z]ákon o soudních poplatcích neobsahuje výslovnou právní úpravu, která by určovala, kdy nastává okamžik splnění poplatkové povinnosti v případech, že se účastník řízení (resp. jeho zástupce) rozhodne uhradit soudní poplatek bezhotovostním převodem prostřednictvím peněžního ústavu. V případě takto zvolené způsobu platby je tedy stěžejním výklad pojmu zaplacen, užitý zákonodárcem při formulaci jednotlivých pravidel obsažených v ustanovení § 9 (tedy nejen v jeho odst. 7) zákona o soudních poplatcích. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že pojem zaplacen je nutno vykládat ve smyslu hmotněprávním, tj. že povinnost uhradit soudní poplatek je splněna až okamžikem připsání peněžní částky na účet soudu. Až v tomto okamžiku je totiž bez dalšího postavena najisto faktická dispozice soudu s poukázanou částkou a je bez jakýchkoli pochybností potvrzeno, že účastník řízení skutečně soudní poplatek v souladu s pokyny soudu zaplatil. Do doby, než je částka připsána na účet soudu, je nejisté, zda účastník řízení požadovanou částku na účet soudu skutečně odeslal a zda vůbec bude tato částka na účet soudu poukázána. Tento výklad odpovídá významu, který je pojmu zaplacen obecně přisuzován, tj. faktické dispozici příjemce ubrazenou peněžní částkou. Z hlediska včasnosti splnění uvedené povinnosti tedy není rozhodné, kdy účastník částku soudního poplatku ze svého bankovního účtu poukáže (resp. kdy dá pokyn bance k bankovnímu převodu), ale je rozhodný až ten den, kdy je částka skutečně připsána na účet soudu. Dokladem potvrzujícím zaplacení soudního poplatku je v takovém případě tzv. „záznam o složení“, který vyhotovuje ústárna soudu a který je zakládán do soudního spisu.“ S tímto názorem se ztotožnil i Ústavní soud, který odmítl ústavní stížnost směřující proti citovanému rozsudku usnesením ze dne 3. 9. 2012, sp. zn. IV. ÚS 685/12.

[9] V posuzované věci byl soudní poplatek za kasační stížnost připsán na účet Nejvyššího správního soudu v pátek 8. 7. 2022, tj. až po marném uplynutí soudem stanovené lhůty pro zaplacení soudního poplatku. Tato skutečnost vyplývá ze „Záznamu o složení“, založeného ve spisu na č. l. 24, který je dokladem o tom, kdy byl soudní poplatek připsán na účet Nejvyššího správního soudu a soud s poplatkem mohl fakticky nakládat.

[10] Soud si je vědom chyby v odůvodnění usnesení ze dne 14. 6. 2022, č. j. 6 As 136/2022 - 15, v němž je uvedena lhůta 15 dnů. Ani patnáctidenní lhůtu pro zaplacení soudního poplatku by však stěžovatel nesplnil, neboť poslední den patnáctidenní lhůty by připadl na 5. 7. 2022, konec lhůty by se proto dle § 40 odst. 3 věty první s. ř. s. posunul na 7. 7. 2022. Vyjádření stěžovatele v písemnosti doručené Nejvyššímu správnímu soudu dne 15. 7. 2022, podle něž stěžovatel soudní poplatky zaplatil nikoliv dle usnesení, nýbrž na základě vlastní vůle, není pro posouzení otázky včasnosti zaplacení soudních poplatků relevantní.

pokračování

[11] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., který se v řízení o kasační stížnosti použije na základě § 120 s. ř. s., soud řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. V tomto případě tak stanoví § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, podle jehož věty druhé po marném uplynutí lhůty stanovené pro zaplacení soudního poplatku soud řízení zastaví. Jak bylo výše uvedeno, v případě stěžovatele tato lhůta marně uplynula dne 27. 6. 2022, soudu tedy nezbylo, než řízení zastavit.

[12] Nad rámec nezbytného odůvodnění tohoto usnesení Nejvyšší správní soud doplňuje, že výrokem III usnesení ze dne 14. 6. 2022, č. j. 6 As 136/2022 - 15, stěžovatele rovněž vyzval, aby ve lhůtě 1 měsíce od doručení usnesení odstranil nedostatky kasační stížnosti, a poučil jej o následcích nevyhovění této výzvě (podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Na výzvu pod výrokem III usnesení stěžovatel nereagoval a nedostatky blanketní kasační stížnosti neodstranil. Jen vzhledem k důvodům tohoto rozhodnutí soud nerozhodl o odmítnutí kasační stížnosti.

[13] Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

[14] Podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost. Soud proto současně se zastavením řízení rozhodl o vrácení opožděně zaplacených soudních poplatků.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 29. července 2022

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu